

Deel 5 – De samenzwering van Jiang Zemin met de Chinese Communistische Partij om Falun Gong te vervolgen

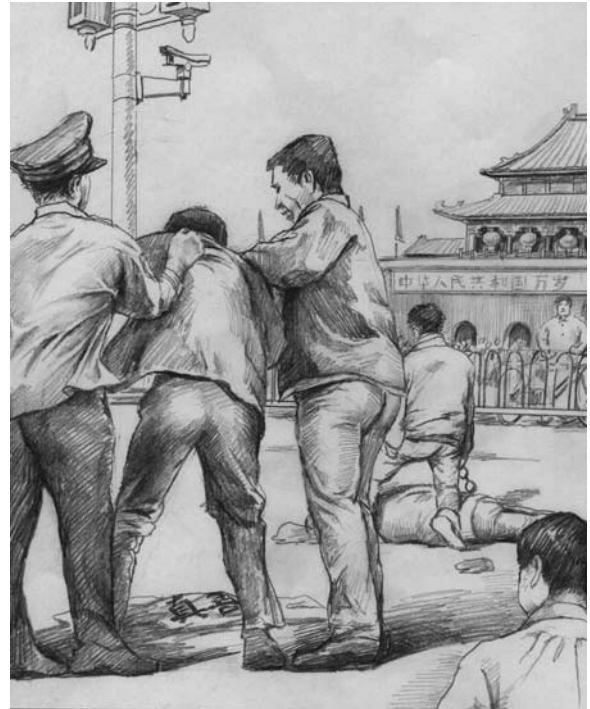
Waarom wordt Falun Gong, een vorm van Qigong die gebaseerd is op de principes van “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” en die wereldwijd beoefend wordt in meer dan zestig landen, alleen in China vervolgd en nergens anders ter wereld? Wat is de heimelijke verstandhouding tussen Jiang Zemin en de CCP in deze vervolging?

Voorwoord

Mevr. Zhang Fuzhen, leeftijd ongeveer 38 jaar, was een werknemer van het Xianhe park te Pingdu, in de provincie Shandong, China. Ze ging naar Beijing in november 2000 om er tegen de vervolging van Falun Gong in beroep te gaan en werd later door de autoriteiten ontvoerd. Volgens interne bronnen folterde en vernederde de politie Zhang Fuzhen, werden haar kleren uitgetrokken en werd haar hoofd volledig kaalgeschoren. Ze bonden haar vast aan een bed met haar vier ledematen uitgerekt en zij werd aldus gedwongen zichzelf op het bed te ontlasten. Later gaf de politie haar een injectie met een onbekende giftige substantie. Na de injectie had Zhang zoveel pijn dat zij bijna krankzinnig werd. Op het bed worstelde ze met enorme pijn tot zij overleed. Het hele proces werd gadegeslagen door de lokale functionarissen van het ‘6-10 Bureau’. (Uittreksel uit een rapport van 31 mei 2004 van de Clearwisdom website)[1]

Mevr. Yang Lirong, 34, was afkomstig uit Beimen Straat, Dingzhou, Baoding Prefectuur, in de provincie Hebei. Haar familie werd vaak lastig gevallen en geïntimideerd door de politie omdat zij Falun Gong beoefende. Op 8 februari 2002, na een nachtelijke politierazzia, was de echtgenoot van mevr. Yang, een machinebediende bij het Bureau van Standaarden & Meteorologie, getraumatiseerd en bang zijn baan te verliezen. Hij kon de enorme druk die de autoriteiten op hem uitoefenden niet meer aan. Vroeg in de volgende morgen maakte hij gebruik van de tijd gedurende welke hun bejaarde ouders het huis hadden verlaten, en wurgde hij zijn vrouw. Yang Lirong stierf een tragische dood en liet een 10-jarige zoon achter. Kort daarna rapporteerde haar echtgenoot het incident aan de autoriteiten, en de politie haastte zich naar de plek om een autopsie op mevr. Yang’s lichaam dat nog steeds warm was uit te voeren. Ze namen alle organen uit haar lichaam. Toen zij de organen wegnamen, straalden deze nog steeds warmte uit en bloed gutste uit haar lichaam. Een persoon van het Dingzhou Openbare Veiligheidsbureau zei, “Dit is geen autopsie van een lijk. Dit is een vivisectie!” (Uittreksel uit een rapport van 22 september 2004 van de Clearwisdom website)[2]

In het Wanjia dwangarbeidskamp in de provincie Heilongjiang werd een vrouw die ongeveer zeven maanden zwanger was, opgehangen aan een balk. Haar beide handen waren vastgebonden met een ruw touw dat over een katrol hing die aan de balk vastzat. De stoel die haar ondersteunde werd

Tiranerie vastgelegd op film: Politieagenten in burger en in uniform arresteren ca. 10 Falun Gong beoefenaars die voor een vreedzame betoging voor het einde van de vervolging van Falun Gong naar het Plein van de Hemelse Vrede waren gekomen op 9 november 2000.

verwijderd en zij bleef aldus in de lucht hangen. De balk bevond zich 3 à 4 meter boven de grond. Aan de ene zijde ging het touw door de katrol en aan de andere zijde werd het vastgehouden door bewakers. Wanneer de bewakers aan het touw trokken hing ze in de lucht; zodra zij het touw loslieten smakte ze tegen de grond. Deze zwangere vrouw onderging dergelijke pijnlijke marteling tot ze een miskraam kreeg. Zelfs nog wreder was dat haar echtgenoot gedwongen werd aanwezig te zijn om zijn vrouw de marteling te zien ondergaan. (Uittreksel uit een rapport van 15 november 2004 van de Clearwisdom website, een interview met mevr. Wang Yuzhi die gedurende honderd dagen in het Wanjia dwangarbeidskamp gemarteld werd)[3]

Deze schokkende tragedies gebeuren in het hedendaagse China. Falun Gong beoefenaars worden brutaal vervolgd, en dit zijn slechts enkele van de talloze martelgevallen die tijdens de afgelopen vijf jaar van voortdurende vervolging hebben plaatsgevonden.

Sinds China in de late jaren 1970 economische hervormingen begon, heeft de CCP getracht een positief, liberaal beeld op te bouwen in de internationale gemeenschap. De bloedige, irrationele, wijdverspreide, hevige en brutale vervolging tegen Falun Gong gedurende de laatste zes jaar heeft de internationale gemeenschap echter in staat gesteld nogmaals getuige te zijn van het ware gelaat van de CCP en van wat de grootste schande is voor de staat van dienst van de CCP inzake mensenrechten. In het algemeen is het volk in China, onder de illusie dat de CCP zich verbeterd heeft en vooruitgang heeft gemaakt, gewend geraakt aan de wreedheden begaan door het Chinese gerechtelijke systeem en de ordehandhaving, te wijten aan de lage moraliteit van de politie. De wrede, systematische vervolging van Falun Gong is echter alomtegenwoordig op elk niveau van de Chinese samenleving en heeft de illusie van verbeterde mensenrechten volledig aan stukken geslagen. Vele mensen zijn nu aan het overdenken hoe zulk een bloedige en schandelijke vervolging heeft kunnen plaatsvinden in China. De sociale orde was gestabiliseerd na de chaos van de Culturele Revolutie 20 jaar geleden. Waarom is China nogmaals een cyclus van gelijkaardige nachtmerries binnengetreten? Waarom wordt Falun Gong, dat de principes “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” hooghoudt en in meer dan zestig landen wereldwijd verspreid is, alleen in China vervolgd en nergens anders ter wereld? Welk soort relatie heeft Jiang Zemin met de CCP tijdens deze vervolging?

Jiang Zemin heeft zowel een gebrek aan bekwaamheid als aan morele integriteit. Zonder een afgestemde moord-en-leugenmachine als de CCP zou hij nooit in staat geweest zijn om deze genocide te lanceren; een genocide die door heel China verspreid is en zelfs de buitenwereld binnendringt. De CCP zou, eveneens, in de internationale atmosfeer van haar huidige open beleid en pogingen om aansluiting te vinden bij de wereld, niet gemakkelijk in de tegenstroom gegaan zijn zonder een eigenzinnige dictator zoals Jiang Zemin, die vastbesloten was om de dingen op zijn manier te doen. De samenzwering en resonantie tussen Jiang Zemin en de kwade geest van de CCP hebben de wreedheden van de vervolging versterkt tot een nog nooit vertoond niveau. Het komt overeen met de manier waarop het resonerende geluid van de uitrusting van een bergbeklimmer een lawine kan veroorzaken in opeengestapelde sneeuw met alle desastreuze gevolgen vandien.

I. Jiang Zemin en de CCP: een gelijkaardig verleden brengt eenzelfde gevoel van crisis tot stand

Jiang Zemin werd geboren in 1926, een jaar van onheil. Op dezelfde wijze als de CCP haar bloedige ontwikkelingsgeschiedenis verbergt, heeft Jiang Zemin, ten overstaan van de Partij en het Chinese volk, ook zijn geschiedenis als verrader van China verborgen.

In het jaar dat Jiang Zemin zeventien was, was de wereldwijde oorlog tegen het fascisme volop bezig. Toen patriottische jongeren de een na de ander naar het front gingen om tegen Japan te vechten en China te redden, verkoos Jiang Zemin in 1942 om verder te gaan met zijn hoger onderwijs aan de Centrale Universiteit in Nanjing die was opgericht door de marionettenregering

van Wang Jinwei onder controle van de Japanners. Zoals onderzoeken uit verschillende bronnen suggereren, was de echte reden hiervoor dat Jiang Zemin's biologische vader, Jiang Shijun, ooit een hoge officier was in het anti-Chinese propagandaministerie van het Japanse leger nadat Japan de provincie Jiangsu bezet had tijdens de invasie in China. Jiang Shijun was werkelijk een verrader van China.

Wat verraad en bedrog betreft zijn Jiang Zemin en de CCP hetzelfde: zij zijn zo verstoken van gevoelens en affectie voor het Chinese volk dat zij zonder schroom onschuldige mensen durven om te brengen.

Teneinde de CCP te infiltreren om zijn eigen rijkdom en status te verhogen nadat de CCP de burgeroorlog had gewonnen, fabriceerde Jiang Zemin de leugen dat hij geadopteerd en opgevoed was door zijn oom Jiang Shangqing. Zijn oom had zich al op jonge leeftijd bij de CCP aangesloten en werd later doodgeschoten door enkele gangsters. Naar aanleiding van zijn verzonden familiegeschiedenis was hij in staat om het in slechts enkele jaren van lage functionaris tot vice-minister van het Ministerie van de Elektronica-industrie te schoppen. De promotie van Jiang was niet toe te schrijven aan zijn capaciteit, maar aan vriendjespolitiek en voortrekkerij. Tijdens zijn ambt als CCP-secretaris van de stad Shanghai, spaarde Jiang geen enkele moeite om de gunsten te winnen van magnaten als Li Xiannian en Chen Yun[4] die elk jaar voor het Lente Festival naar Shanghai kwamen. Zelfs als Partijsecretaris van Shanghai stond hij een keer verscheidene uren in de diepe sneeuw te wachten om persoonlijk een verjaardagstaart aan Li Xiannian te overhandigen.

Het bloedbad op het Plein van de Hemelse Vrede op 4 juni 1989 was een ander keerpunt in het leven van Jiang Zemin. Hij werd de secretaris-generaal van de CCP door het onderdrukken van een 'liberale' krant, de *World Economic Herald*, het onder huisarrest plaatsen van de leider van het Volkscongres Wan Li en het steunen van de onderdrukking tijdens 'bloedbad van 4 juni'. Zelfs vóór het bloedbad plaatsvond had Jiang Zemin een geheime brief aan Deng Xiaoping overhandigd, met het verzoek dat 'resolute maatregelen' genomen zouden worden tegen de studenten; anders zouden 'zowel de natie als de partij onderworpen worden'. De afgelopen 15 jaar heeft Jiang in de naam van 'stabiliteit als alles overheersende prioriteit' gezorgd voor moedwillige onderdrukking en het doden van alle dissidenten en groepen die onafhankelijk denken.

Sinds Rusland en China begonnen toe te zien op hun gemeenschappelijke grens in 1991, heeft Jiang de invasie van China door de Tsaar en de voormalige Sovjet-Unie volledig erkend en al de ongelijke verdragen tussen Rusland en China sinds het Aigun Verdrag volledig aanvaard. Meer dan 100 miljoen vierkante kilometer Chinees grondgebied werden door zijn toedoen voorgoed verbeurd.

Met Jiang Zemin's persoonlijke geschiedenis, waarbij hij beweerde de wees te zijn van een martelaar van de CCP terwijl hij in feite de oudste zoon van een Chinese verrader was, volgde hij persoonlijk het voorbeeld van bedrog van de CCP. Met zijn steun aan het 'bloedbad van 4 juni' en de onderdrukking van democratische bewegingen en religieuze overtuigingen, kopieerde hij persoonlijk de praktijk van de CCP om te doden; net zoals de CCP als Verre-Oosten tak van de Communistische Internationale onder het commando stond van de Sovjet-Unie, zo geeft Jiang Zemin nu gratis land weg; hij is bedreven in het verraad dat zo karakteristiek is voor de CCP.

Jiang Zemin en de CCP delen een gelijkaardige, schandelijke oorsprong en geschiedenis. Tengevolge daarvan delen beiden een acuut gevoel van onzekerheid wat hun macht betreft.

II. Jiang Zemin en de CCP vrezten op dezelfde manier "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid"

De geschiedenis van de internationale communistische beweging werd geschreven met het bloed van honderden miljoenen mensen. Bijna elk communistisch land ging door een proces vergelijkbaar

met dat van de onderdrukking van de contrarevolutionairen door Stalin in de voormalige Sovjet-Unie. Miljoenen, zelfs tientallen miljoenen, onschuldige mensen werden afgeslacht. De Sovjet-Unie verdween in de jaren 1990 en Oost-Europa ging door drastische veranderingen. Het communistische blok verloor plotsklaps de helft van haar territorium. De CCP leerde van deze les en beseftte dat het stopzetten van de onderdrukking en het toelaten van het recht op vrije meningsuiting gelijk was aan het vragen naar haar eigen ondergang. Als het mensen toegestaan zou worden zich vrij uit te drukken, hoe zou de CCP dan haar eigen wreedheden kunnen toedekken? Hoe zou de partij haar bedrieglijke ideologie kunnen rechtvaardigen? Als de onderdrukking stopgezet zou worden en de mensen vrij zouden zijn van angsten en bedreigingen, zouden zij dan geen andere levensstijl en een ander geloof dan dat van het communisme durven kiezen? Hoe zou de CCP dan haar sociale basis die essentieel is voor haar overleven in stand kunnen houden?

De CCP blijft in essentie hetzelfde ongeacht de wijzigingen die zij aan de oppervlakte gemaakt mag hebben. Na het 'bloedbad van 4 juni', schreeuwde Jiang Zemin om "alle onstabiele factoren in hun embryonale fase te elimineren". Uit extreme angst besloot hij dat hij het liegen tegenover het publiek nooit zou opgeven en dat hij zou doorgaan met de bevolking te onderdrukken totdat zij compleet lamgelegd zou zijn.

Het was tijdens deze periode dat Falun Gong geïntroduceerd werd in China. Aanvankelijk werd Falun Gong door velen beschouwd als een soort Qigong[5] met een bijzonder krachtig effect om mensen gezond en fit te houden. Later realiseerden mensen zich geleidelijk dat de essentie van Falun Gong niet bestond uit haar vijf gemakkelijk te leren oefeningen, maar dat het mensen leerde om betere personen te worden gebaseerd op de principes "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid".

Falun Gong onderwijst "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid"; de Communistische Partij brouwt "valsheid, haat en strijd"

Falun Gong promoot "Waarachtigheid", wat de waarheid vertellen en waarachtige dingen doen omvat. De CCP heeft steeds gesteund op het vertellen van leugens om mensen te hersenspoelen. Als iedereen de waarheid zou beginnen te vertellen, zou het publiek leren dat de CCP gegroeid is door zich in de gunst te werken bij de Sovjet-Unie, door te moorden, te kidnappen, te vluchten wanneer het goed uitkwam, door opium te planten, door de inspanningen tegen de Japanse invasie aan zichzelf toe te schrijven, en zo verder. De CCP beweerde ooit: "Niets belangrijks kan bereikt worden zonder te liegen." Nadat de CCP de macht overnam, initieerde zij opeenvolgende politieke campagnes en maakte zij zich schuldig aan talloos bloedvergieten. Het promoten van waarachtigheid zou zeker het einde betekenen voor de CCP.

Falun Gong promoot "Mededogen", met inbegrip van het eerst denken aan anderen en het goed zijn voor anderen in alle omstandigheden. De CCP heeft steeds gestaan voor "brute strijd en genadeloze repressie". De modelheld van de CCP, Lei Feng, zei ooit: "We moeten onze vijanden genadeloos en zo koud als de strengste winter behandelen." In feite behandelde de CCP niet alleen haar vijanden zo. Zij heeft haar eigen mensen niet beter behandeld. De stichters van de Communistische Partij, de opperbevelhebbers en commissarissen, en zelfs de voorzitter van het land werden genadeloos ondervraagd, brutaal geslagen en ellendig gemarteld door hun eigen Partij. Het afmaken van de zogenaamde 'vijanden' was zo beestachtig dat je haren er overeind van gaan staan. Als "Mededogen" de maatschappij beheerst zou hebben, zouden de massacampagnes gebaseerd op "wreedaardigheid" en geïnitieerd door de Communistische Partij nooit hebben kunnen plaatsvinden.

Het Communistische Manifest stelt dat de geschiedenis van elke maatschappij een geschiedenis van klassestrijd is. Dit vertegenwoordigt het begrip van de Communistische Partij inzake de geschiedenis en de wereld. Falun Gong, aan de andere kant, promoot het in zichzelf kijken naar de eigen tekortkomingen in geval van een conflict. Deze introspectieve en zelfbedwingende zienswijze staat lijnrecht tegenover de CCP-filosofie van strijd en aanval.

Strijd is het belangrijkste middel geweest voor de Communistische Partij om politieke macht te verwerven en te overleven. De Communistische Partij heeft op geregelde tijdstippen politieke campagnes opgestart om bepaalde groepen mensen te onderdrukken om zichzelf sterker te maken en 'haar revolutionaire strijdgeest aan te wakkeren'. Dit proces werd herhaald met geweld en leugens om de angst van de bevolking te versterken en te hernieuwen teneinde haar macht te behouden.

Vanuit een ideologisch gezichtspunt is de filosofie waarop de Communistische Partij steunt voor haar overleving, compleet tegengesteld aan wat Falun Gong onderwijst.

Mensen met rechtschappen overtuigingen zijn vrij van angst, terwijl de CCP zich verlaat op de angst van het volk om zo haar politieke macht te behouden

Mensen die de waarheid begrijpen zijn vrij van angst. Het Christendom werd gedurende bijna 300 jaar vervolgd. Talloze Christenen werden onthoofd, verbrand of verdrinken, of zelfs aan de leeuwen of tijgers gevoerd, maar de Christenen gaven hun geloof niet op. Toen het Boeddhisme door de 'Dharma beproeving' ging, gedroegen de Boeddhisten zich ook op een gelijkaardige wijze standvastig in hun geloof.

Een belangrijk doel van de propaganda van de atheïsten is de mensen doen geloven dat er geen hemel of hel is en dat er geen karmische retributie is, zodat mensen niet langer in toom gehouden worden door hun geweten. In plaats daarvan zouden ze zich dan focussen op weelde en comfort als de realiteit van deze wereld. De zwakheden in de menselijke natuur kunnen op die manier gemanipuleerd worden en de Communistische Partij kan intimidatie en verleiding gebruiken om de mensen volledig te beheersen. Mensen die een geloofsovertuiging hebben, zijn in staat door leven en dood heen te kijken. Zij zijn gedesillusioneerd door de seculiere wereld. Zij nemen de verleidingen van de aardse wereld en de bedreigingen ten aanzien van hun leven licht op en maken de Communistische Partij dus tamelijk zwak in haar pogingen om hen te manipuleren.

De hoge morele standaarden van Falun Gong beschamen de CCP

Na het 'bloedbad van 4 juni' is de ideologie van de CCP volkomen bankroet gegaan. In augustus 1991 stortte de communistische partij van de voormalige Sovjet-Unie in elkaar, gevolgd door drastische veranderingen in Oost-Europa. Dit bracht enorme angst en druk voor de CCP teweeg. De legitimiteit van haar bewind en het vooruitzicht van haar overleven stonden tegenover nooit eerder geziene uitdagingen nu zij door grote crisissen ging zowel intern als in het buitenland. In die tijd was de CCP niet meer in staat haar leden te verenigen met haar oorspronkelijke doctrines van Marxisme, Leninisme en Maoïsme. In plaats daarvan keerde zij zich naar totale corruptie in ruil voor de trouw van haar Partijleden. Met andere woorden, om het even wie de Partij volgde, zou toegestaan worden om persoonlijke voordelen te verwerven door corruptie en verduistering, een voordeel waar niet-Partijleden niet over beschikken. In het bijzonder na de tour van Deng Xiaoping in Zuid-China in 1992[6] is het profiteren door overheidsfunctionarissen en de corruptie in vastgoed en de beurs losgeslagen in China. Onwettige tweede echtgenotes en handel op de zwarte markt zijn overal aanwezig. Pornografie, gokken en drugs vieren hoogtij in heel China. Alhoewel het niet eerlijk zou zijn om te zeggen dat er geen enkele goede persoon in de Communistische Partij is, heeft het grote publiek reeds lang geleden het vertrouwen verloren in de pogingen van de Partij om corruptie tegen te gaan, en het is van oordeel dat meer dan de helft van de overheidsfunctionarissen van het midden of hogere kader reeds corrupt is geworden.

In diezelfde tijd weerklonk de hoge morele standaard tentoongespreid door Falun Gong beoefenaars die "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid" cultiveren, met goedheid in de harten van het publiek. Honderden miljoenen mensen werden aangetrokken door Falun Gong en begonnen het te beoefenen. Falun Gong weerspiegelt een karakter van oprechtheid, hetgeen nu juist door dat karakter de onrechtschapenheid van de CCP bloot legt.

De CCP is uitermate jaloers op de manier waarop Falun Gong verspreid en geleid wordt

De unieke wijze waarop Falun Gong zich verspreid, is van persoon tot persoon en van hart tot hart. Falun Gong heeft een losse structuur en iedereen kan komen en gaan zoals hij wil. Het is totaal verschillend van de strikte organisatie van de CCP. Ondanks de strikte organisatie, de politieke studie en groepsactiviteiten die wekelijks of nog frequenter verricht worden in de CCP, bestaan de afdelingen alleen in naam. Weinig Partijleden zijn het eens met de Partij-ideologie. Falun Gong beoefenaars, daarentegen, volgen voortdurend de principes “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid”. Door het krachtige effect dat Falun Gong heeft op het verbeteren van de gezondheid van de mensen, zowel wat lichaam als geest betreft, groeide het aantal personen dat Falun Gong beoefende exponentieel. Beoefenaars lezen geheel vrijwillig het oeuvre van dhr. Li Hongzhi, en zij prijzen Falun Gong uit zichzelf aan. In een korte periode van zeven jaar groeide het aantal Falun Gong beoefenaars van niets tot honderd miljoen. Terwijl zij ’s ochtends de oefeningen deden, kon Falun Gong muziek in bijna elk park in China gehoord worden.

De Communistische Partij zei dat Falun Gong met de CCP streed om de grote massa voor zich te winnen en dat het een ‘religie’ was. Wat Falun Gong de mens in feite brengt is een cultuur. Het is een voorouderlijke cultuur die de Chinese mensen reeds lang geleden verloren hebben. Het is de wortel van de Chinese tradities. Jiang Zemin en de Communistische Partij vreesden Falun Gong omdat, zodra deze traditionele moraliteit door het publiek aanvaard zou zijn, niets de snelle verspreiding ervan zou kunnen verhinderen. De Communistische Partij heeft de Chinese traditionele overtuigingen decennia lang geforceerd de kop ingedrukt en ermee geknoeid. Het zou een historische keuze zijn om terug te keren naar de traditie. Het zou het pad van de terugkeer zijn, gekozen door de overgrote meerderheid van de bevolking na veel leed en ellende. Wanneer een dergelijke keuze gegeven wordt, maken mensen een onderscheid tussen goed en kwaad en laten naar alle waarschijnlijkheid de verdorvenheid achter zich. Dit zou zeker een fundamentele ontkenning en afschaffing betekenen van wat de Communistische Partij heeft gepromoot. Dit was vergelijkbaar met het uithalen naar de morele zwakheid van de CCP. Gegeven het feit dat het aantal mensen dat Falun Gong beoefende het aantal leden van de Communistische Partij oversteeg, kan men zich de diepe angst en jaloezie van de CCP wel voorstellen.

In China oefent de CCP totale controle uit over elk aspect van de maatschappij. Op het platteland zijn er Communistische Partij-afdelingen in elk dorp. In stedelijke gebieden zijn er afdelingskantoren in elk administratief kantoor in elke buurt. In het leger, de overheid en de ondernemingen, reiken de Partij-afdelingen tot in de wortels. Het absolute monopolie en exclusieve manipulatie zijn essentiële maatregelen die de CCP neemt om haar regime in stand te houden. In de ‘grondwet’ wordt het eufemistisch uitgedrukt als “volharden in het leiderschap van de Partij”. Falun Gong beoefenaars waren kennelijk meer geneigd om “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” als hun principes te nemen. De CCP zag dit als niets minder dan ‘het leiderschap van de Partij weigeren’, wat absoluut onaanvaardbaar voor haar was.

De Communistische Partij beschouwt het theïsme van Falun Gong als een bedreiging voor de legitimiteit van het communistische regime.

Een echt theïstisch geloof is zeker een uitdaging van betekenis voor de Communistische Partij. Omdat de legitimiteit van het communistische regime gebaseerd is op het zogenaamde ‘historisch materialisme’ en de wens om een ‘hemel op aarde’ te bouwen, kon het enkel steunen op het leiderschap van de ‘voorhoede van de wereld’, namelijk, de Communistische Partij. Intussen stelde de praktijk van atheïsme de Communistische Partij in staat om vrij te interpreteren wat deugdzaam is en wat goed en slecht is. Het resultaat is dat er nagenoeg geen moraliteit is en geen verschil tussen goed en kwaad. Het enige wat de mensen moeten onthouden is dat de Partij altijd ‘groots, glorieus en correct’ is.

Theïsme, echter, geeft de mensen een onveranderlijke standaard van goed en kwaad. Falun Gong beoefenaars evalueren juist of fout aan de hand van “Waarachtigheid, Mededogen en

Verdraagzaamheid”. Dit hindert duidelijk de consistente pogingen van de CCP om ‘het denken van de mensen te verenigen’.

Verdergaand met onze analyse zijn er nog vele andere redenen. Elke van de bovenvermelde vijf redenen is echter fataal voor de CCP. Jiang Zemin onderdrukt Falun Gong voor dezelfde redenen. Jiang Zemin begon zijn carrière door te liegen over zijn verleden, en dus natuurlijk is hij bang voor de “Waarheid”. Door mensen te onderdrukken werd hij snel ‘succesvol’ en machtig, en dus natuurlijk houdt hij niet van “Mededogen”. Hij hield zijn macht in stand door politieke strijd binnen de partij, en dus natuurlijk houdt hij niet van “Verdraagzaamheid”.

Uit het volgende kleine incident kunnen we zien hoe uitermate kleinzielig en jaloers Jiang Zemin is. Het Museum van de Hemudu Culturele Ruïnes[7] in Yuyao (nu geclassificeerd als een stad) in de provincie Zhejiang is een belangrijke historische en culturele plaats die beheerd wordt door de overheid. Oorspronkelijk was het Qiao Shi[8] die de ondertekeningsinscriptie schreef voor het Museum van de Hemudu Culturele Ruïnes. In september 1992 zag Jiang Zemin de inscriptie van Qiao Shi toen hij het museum bezocht, en zijn gezicht werd donker en duister. Het vergezellende personeel was heel nerveus aangezien ze wisten dat Jiang Zemin Qiao Shi niet kon uitstaan en dat Jiang Zemin zo graag pronkte dat hij om het even waar hij ging een inscriptie schreef, zelfs toen hij de afdeling van de verkeerspolitie van het Openbaar Veiligheidsbureau bezocht in Jinan en de vereniging van gepensioneerde ingenieurs in Zhengzhou. Het museum durfde de kleinzielige Jiang Zemin niet voor het hoofd te stoten. Bijgevolg werd in 1993, onder het excuus van een renovatie, de inscriptie van Qiao Shi vóór de heropening vervangen door een inscriptie van Jiang Zemin.

Er wordt gezegd dat Mao Zedong “vier boekdelen met diepgaande en krachtige geschriften” schreef, terwijl de *Geselecteerde werken van Deng Xiaoping* een ‘kat theorie’[9] bevatten met een vleugje praktische ideologie. Jiang Zemin putte zijn hersenen uit maar kon slechts drie zinnen tevoorschijn toveren (er werd verteld dat de werkelijke auteur een zekere Wang Huning was). Nochtans beweerde Jiang Zemin de ‘Drie Representaties’ te hebben voortgebracht. Het werd in een boek gepubliceerd en door de CCP aangeprezen aan alle niveaus van de overheid. Het werd echter alleen verkocht omdat mensen gedwongen werden het te kopen. Desalniettemin respecteerden de Partijleden Jiang Zemin nog steeds niet, zelfs niet een beetje. Er werd geroddeld over zijn verhouding met een zangeres, over de genante voorvallen waarbij hij “O Sole Mio” zong tijdens zijn buitenlandse reizen en over de keer waarop hij zijn haar kamde tegenover de koning van Spanje. Toen de stichter van Falun Gong, de heer Li Hongzhi die als een gewone burger werd geboren, een lezing gaf, was het auditorium gevuld met professoren, experts en Chinese studenten die in het buitenland studeerden. Vele personen met ingenieurs- en doctoraatsdiploma’s vlogen duizenden kilometers om naar zijn lezingen te luisteren. Toen de heer Li welbespraakt gedurende verscheidene uren op het podium een lezing gaf, deed hij dat zonder het gebruik van aantekeningen. Later kon de lezing op papier gezet worden en in boekvorm uitgegeven. Al deze dingen waren ondraaglijk voor Jiang Zemin, die ijdel, jaloers en kleinzielig is.

Jiang Zemin leidt een buitengewoon luxueus, wellustig en verdorven leven. Hij spendeerde 900 miljoen yuan (meer dan 90 miljoen euro) om een luxe vliegtuig te kopen voor zijn eigen gebruik. Jiang haalde geld, dikwijls met tientallen miljoenen tegelijk, uit de openbare fondsen om de zaken van zijn zoon te behartigen. Hij praktiseerde nepotisme om zijn aanverwanten en gunstelingen te promoveren tot hoge posities boven het ministeriële niveau, en hij nam zijn toevlucht tot wanhopige en extreme maatregelen om de corruptie en misdrijven van zijn makkers te verdoezelen. Omwille van al deze redenen is Jiang bang voor de morele autoriteit van Falun Gong, en hij is zelfs nog banger dat de kwesties van hemel, hel en het principe dat goed en kwaad overeenkomstig beloond worden, zoals door Falun Gong naar voren gebracht, inderdaad waar zijn.

Alhoewel Jiang de grootste macht binnen de CCP in handen had, maakte hij zich vaak zorgen dat hij uit zijn machtspositie gezet zou worden temidden van de genadeloze machtsstrijden van de CCP, aangezien hij politiek succes en talent ontbeerde. Hij is heel gevoelig wat zijn status als ‘centrum’ van de macht betreft. Om verdeeldheid te elimineren beraamde hij slinkse complotten

om zijn politieke vijanden Yang Shangkun en zijn broer Yang Baibing kwijt te raken. Tijdens het 15de Nationaal Congres van het Comité van de Communistische Partij (CPC) in 1997 en het 16de Nationaal Congres van de CPC in 2002, dwong Jiang zijn tegenstanders om hun posten te verlaten. Hijzelf daarentegen negeerde alle relevante reglementeringen en klampte zich stevig vast aan zijn positie.

In 1989 hield de nieuwe secretaris-generaal van de CCP, Jiang Zemin, een persconferentie voor zowel binnenlandse als buitenlandse journalisten. Een Franse journalist informeerde naar het verhaal van een universiteitsstudente die omwille van haar betrokkenheid bij het 'bloedbad van 4 juni' overgeplaatst was naar een boerderij in de provincie Sichuan om stenen te verplaatsen en die vervolgens herhaaldelijk verkracht werd door de plaatselijke boeren. Jiang antwoordde, "Ik weet niet of wat je zegt waar is of niet, maar die vrouw is een gewelddadige oproerkraaiër. Zelfs als het waar is, verdiende ze het." Tijdens de Culturele Revolutie werd Zhang Zhixin[10] onderworpen aan groepsverkrachting en werd haar keel opengesneden (om te verhinderen dat zij de waarheid zou onthullen) terwijl zij in de gevangenis werd vastgehouden. Jiang Zemin denkt waarschijnlijk ook dat zij dit verdiend heeft. We kunnen gemakkelijk de misdadige mentaliteit en wreedheid van Jiang Zemin onderscheiden.

Als besluit kan gesteld worden dat de donkere mentaliteit van Jiang Zemin, zijn honger naar dictatoriale macht, zijn wreedheid en zijn vrees voor "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid" de redenen zijn achter de irrationele lancering van de campagne om Falun Gong te onderdrukken. Dit stemt helemaal overeen met de manier waarop de CCP te werk gaat.

III. Jiang Zemin en de CCP spanden met elkaar samen

Jiang Zemin staat bekend om zijn pronkerigheid en politieke bedriegerij. Zijn incompetentie en onwetendheid zijn welbekend. Alhoewel hij met heel zijn hart de bedoeling had om Falun Gong "uit te roeien" uit persoonlijke nijd, was hij niet in staat om veel te doen, aangezien Falun Gong in de traditionele Chinese cultuur geworteld is en zó populair geworden was dat het een brede sociale basis verworven had. Desalniettemin draaiden de mechanismen van tirannie die door de CCP ontplooid werden en die geperfectioneerd waren gedurende talloze campagnes, op volle kracht. De CCP had de bedoeling om Falun Gong uit te roeien. Jiang Zemin maakte misbruik van zijn positie als secretaris-generaal van de CCP en lanceerde persoonlijk de vervolging van Falun Gong. Het effect van de samenzwering en resonantie tussen Jiang Zemin en de CCP was als een lawine die veroorzaakt werd door het geschreeuw van een bergbeklimmer.

Nog voordat Jiang Zemin de officiële bevelen uitvaardigde tot de vervolging van Falun Gong, was de CCP al begonnen met het onderdrukken, het in de gaten houden, het onderzoeken en het spuien van verzinsels om beschuldigingen tegen Falun Gong in het leven te roepen. De kwaadaardige geest van de CCP voelde zich instinctief bedreigd door "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid", om nog maar niet te spreken over de snelle toename van het aantal beoefenaars. Leden van de veiligheidsdiensten van de CCP infiltrerden Falun Gong in het geheim, maar konden niets verkeers vinden en sommigen begonnen zelfs oprecht Falun Gong te beoefenen. In 1996 overtrad de *Guangming Daily* de 'Drie Restricties', een overheidsbeleid betreffende Qigong (dit houdt in dat de overheid Qigong-activiteiten "niet aanprijst, zich er niet mee bemoeit en ze niet veroordeelt"), door een artikel te publiceren dat de Falun Gong ideologie verwerpt. Daarna begonnen politici met een achtergrond in openbare veiligheid en mensen met de titel 'wetenschapper' Falun Gong aanhoudend te bestoken. Begin 1997 maakte Luo Gan, secretaris van het Politiek en Gerechtig Comité van het Centraal Comité van de CCP, gebruik van zijn macht en beval een nationaal onderzoek naar Falun Gong met de bedoeling om tenlasteleggingen te vinden om een verbod op Falun Gong te rechtvaardigen. Nadat vanuit het hele land gerapporteerd werd dat er "tot op heden nog geen bewijs gevonden was", vaardigde Luo Gan een rondzendbrief

uit – Nr. 555 – “aangaande het starten van een onderzoek naar Falun Gong” door de ‘Eerste Divisie van het Openbare Veiligheidsbureau’ (ook het ‘Politieke Openbare Veiligheidsbureau’ genoemd). Hij beschuldigde Falun Gong er eerst van een “kwaadaardige sekte” te zijn en beval vervolgens de politieafdelingen in het hele land om systematisch Falun Gong te onderzoeken door undercover personeel te gebruiken om bewijzen te verzamelen. Het onderzoek leverde geen bewijzen op om zijn beschuldiging te staven.

Voordat de CCP, de organisatie van een kwaadaardig spook, kon beginnen Falun Gong te vervolgen, had het de juiste persoon nodig om de onderdrukkingsmechanismen in gang te zetten. Hoe het hoofd van de CCP de kwestie zou aanpakken was cruciaal. Als een individu kon het hoofd van de CCP zowel goedheid als kwaadaardigheid bezitten – twee tegenstelde aspecten van het menselijke karakter. Als hij ervoor koos zijn goede zijde te volgen, dan zou hij tijdelijk de irrationele aanvallen door de CCP in toom kunnen houden; in het andere geval zou de kwade aard van de CCP zich ten volle manifesteren.

Ten tijde van de pro-democratische studentenbeweging in 1989 had Zhao Ziyang, toenmalig secretaris-generaal van het Centraal Comité van de CCP, niet de intentie om de studenten te onderdrukken. Het waren de acht Partijoudsten die de CCP controleerden en die erop aandrongen om de studenten te onderdrukken. Deng Xiaoping zei op dat ogenblik, “[We zouden] 200.000 mensen doden in ruil voor 20 jaar stabiliteit”. De zogenaamde ‘20 jaar stabiliteit’ betekende eigenlijk 20 jaar CCP-bewind. Dit idee stemde overeen met het doel van de dictatuur van de CCP, dus werd het aanvaard door de CCP.

Wat de Falun Gong kwestie betreft was Jiang Zemin de enige van de zeven leden van het Staande Comité van het Politbureau van het Centraal Comité van de CCP die aandrong op de onderdrukking van Falun Gong. Het excuus dat Jiang verschafte was dat het verband hield met ‘het overleven van de Partij en het land’, en dit raakte de meest gevoelige zenuw van de CCP. De poging van Jiang Zemin om zijn persoonlijke macht te behouden en de poging van de CCP om de absolute heerschappij binnen één partij te houden waren op dit punt ten zeerste verenigd.

Op de avond van 19 juli 1999 zat Jiang Zemin een conferentie van de hoogste functionarissen van de CCP voor. Hij schoof de wet terzijde met zijn politieke macht, ‘verenigde’ persoonlijk het begrip van alle aanwezige leden, en besloot persoonlijk een massale vervolging van Falun Gong te lanceren. Hij verbood Falun Gong in naam van de Chinese regering en bedroog het volk. De CCP, de Chinese overheid, en de gewelddadige mechanismen die door de CCP worden aangewend, werden ten volle gebruikt in een overweldigende onderdrukking van miljoenen onschuldige Falun Gong beoefenaars.

Indien de toenmalige secretaris-generaal van de CCP iemand anders dan Jiang Zemin was geweest, dan zou de onderdrukking van Falun Gong niet hebben plaatsgevonden. In dat opzicht kunnen we zeggen dat de CCP Jiang Zemin heeft gebruikt.

Anderzijds, indien de CCP met haar immorele en wrede aard zich niet zoveel bloedige schulden op de hals zou hebben gehaald, zou het Falun Gong niet als een bedreiging hebben beschouwd. Zonder de CCP’s volledige en alles doordringende controle van elk deel van de maatschappij, zou de intentie van Jiang Zemin om Falun Gong te onderdrukken geen organisatorische en financiële steun, steun op het vlak van propaganda, diplomatie, personeel en uitrusting, en de ondersteuning door gevangenen, de politie, het nationaal veiligheidsdepartement, het leger, de zogenaamde religieuze groeperingen, wetenschappelijke en technologische kringen, arbeidersorganisaties, het jeugdkorpscomité, de vrouwenfederatie enzovoort gehad hebben. In dit opzicht kunnen we zeggen dat Jiang Zemin de CCP gebruikt heeft.

IV. Hoe Jiang Zemin de CCP gebruikt om Falun Gong te vervolgen

Door gebruik te maken van het organisatieprincipe van de CCP dat “alle leden van de partij ondergeschikt gemaakt moeten worden aan het Centraal Comité”, exploiteerde Jiang Zemin de staatsmachine die door de CCP gecontroleerd wordt om het doel van de vervolging van Falun Gong te dienen. Het door de CCP gecontroleerde apparaat omvat het leger, de media, de openbare veiligheidsdiensten, de paramilitaire politie, de staatsveiligheidsdiensten, het rechtssysteem, het Nationaal Volkscongres, het diplomatiek personeel, evenals valse religieuze groeperingen. Het leger en de paramilitaire politie, die allemaal door de CCP gecontroleerd worden, hebben rechtstreeks deelgenomen aan de ontvoering en arrestatie van Falun Gong beoefenaars. De nieuwsmedia in China hebben Jiang's regime bijgestaan in het verspreiden van leugens en het belasteren van Falun Gong. Het staatsveiligheidssysteem werd door Jiang persoonlijk gebruikt voor het verzamelen en verspreiden van informatie, het fabriceren van leugens, en het vervalsen van inlichtingen. Het Nationaal Volkscongres en het justitieel apparaat hebben de ‘wettelijke’ schijn en de indruk van een ‘rechtsstaat’ gewekt om de misdaden begaan door Jiang Zemin en de CCP te rechtvaardigen en alle mensen iets wijs te maken. Ze hebben zichzelf een instrument ten dienste van Jiang Zemin en diens bescherming gemaakt. Tegelijkertijd heeft het diplomatieke systeem leugens in de internationale gemeenschap verspreid en sommige buitenlandse regeringen, hogere ambtenaren en internationale media omgekocht met politieke en economische aanmoedigingspremies zodat zij zullen zwijgen met betrekking tot de vervolging van Falun Gong.

Tijdens de werkconferentie van het Centraal Comité, waarin de onderdrukking van Falun Gong werd bevolen, stelde Jiang Zemin, “Ik geloof gewoonweg niet dat de CCP Falun Gong niet kan verslaan.” Bij de planning van de strategie van de onderdrukking, werden drie beleidslijnen uitgestippeld: “de reputatie [van Falun Gong beoefenaars] ruïneren, [hen] financieel ten gronde richten, en [hen] fysiek vernietigen.” Een intensieve vervolgingscampagne trad vervolgens in volle werking.

Het exploiteren van de media om de informatiestroom te blokkeren

Het beleid van “het ruïneren [van de reputatie van Falun Gong beoefenaars]” werd uitgevoerd door de media die onder de absolute controle van de CCP staan. Beginnend op 22 juli 1999 – de derde dag in de campagne waarbij Falun Gong beoefenaars in het hele land gearresteerd werden – lanceerden de CCP-gecontroleerde nieuwsmedia een volledige anti-Falun Gong propagandacampagne. Laten we als voorbeeld de in Beijing-gebaseerde Centrale Televisie van China (CCTV) nemen. In de resterende maanden van 1999 besteedde CCTV zeven uur per dag aan het uitzenden van voorgeprogrammeerde beelden om leugens over Falun Gong te verspreiden. De producenten van deze programma's begonnen met het vervormen en vervalsen van toespraken van dhr. Li Hongzhi, de stichter van Falun Gong, en voegden er dan reportages aan toe over zogenaamde zelfmoord, moord, en dood toegeschreven aan het weigeren van medische behandeling. Zij deden al wat zij konden om de dingen anders voor te stellen en Falun Gong en zijn stichter te besmeuren en valselijk te beschuldigen.

Het meest bekendgemaakte geval bestond uit het verwijderen van het woord “niet” uit wat dhr. Li Hongzhi ooit bij een openbare gebeurtenis zei: “Het incident van de zogenaamde explosie van de aarde bestaat niet.” Het CCTV-programma maakte van deze uitspraak: “De explosie van de aarde bestaat” en beweerde dus dat Falun Gong theorieën over het einde van de wereld verspreidt. Bedrog werd ook aangewend om het publiek te misleiden, bijvoorbeeld door het toeschrijven van de misdrijven van gewone misdadigers aan Falun Gong beoefenaars. Een moord gepleegd door de mentaal gestoorde Fu Yibin in Beijing en een fatale vergiftiging door een bedelaar in de provincie Zhejiang werden allebei in de schoenen van Falun Gong geschoven. De CCP gebruikt dus de media om haat onder het bedrogen publiek aan te wakkeren en steun voor de onpopulaire, bloedige vervolging te vinden en te rechtvaardigen.

Meer dan 2000 kranten, meer dan 1000 tijdschriften, en honderden lokale TV en radiostations, alle onder de absolute controle van de CCP, bulkten van de intensieve propagandalaster tegen Falun Gong. Deze propagandaprogramma's werden verder wereldwijd verspreid via het officiële Xinhua Persbureau, China News Service, H.K. China News Agency, en andere door de CCP gecontroleerde overzeese media. Overeenkomstig onvolledige statistieken werden binnen een periode van slechts zes maanden meer dan 300.000 nieuwsartikelen en programma's die Falun Gong belasteren gepubliceerd of uitgezonden, waardoor de harten van talloze aldus bedrogen mensen werden vergiftigd.

Bij overzeese Chinese ambassades en consulaten werden een groot aantal albums, CD's, en publicaties die Falun Gong bekritisieren en zogenaamd 'ontmaskeren' uitgesteld. Speciale rubrieken werden opgezet op de website van het Ministerie van Buitenlandse Zaken om Falun Gong te bekritisieren en te 'ontmaskeren'.

Bovendien liet Jiang Zemin aan het eind van 1999 tijdens de Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) top die in Nieuw Zeeland werd gehouden, alle schijn varen en deelde openlijk aan elk van de staatshoofden van meer dan tien landen die de conferentie bijwoonden een pamflet uit waarin Falun Gong werd belasterd. In Frankrijk bestempelde Jiang Zemin tegenover buitenlandse media en in schending met de Chinese grondwet, Falun Gong als "kwade sekte" om "de reputaties van Falun Gong beoefenaars te ruïneren".

De zwarte wolk van onderdrukking die het land verstikte, signaleerde dat iets zo drastisch als de Culturele Revolutie op het punt stond helemaal opnieuw te beginnen.

Het meest verachtelijke was het zogenaamde 'zelf-verbrandingsincident'[11] dat in januari 2001 werd opgevoerd, en dat wereldwijd met een ongekende snelheid via het Xinhua Persbureau verspreid werd om Falun Gong valselijk te beschuldigen. Het incident is sindsdien bekritiseerd door talrijke internationale organisaties, met inbegrip van het NGO Internationale Onderwijs- en Ontwikkelingsagentschap bij de Verenigde Naties in Genève, als een door de overheid opgevoerde actie bedoeld om mensen te bedriegen. Tijdens het ondervragen gaf een lid van de TV-crew toe dat een gedeelte van het beeldmateriaal dat op de kabeltelevisie werd getoond in feite achteraf werd gefilmd. De schurkachtige aard van de onderdrukkers is duidelijk. Men kan zich slechts afvragen hoe deze 'Falun Gong discipelen die de dood vastberaden onder ogen zagen' (verwijzend naar de zelf-verbranders) zo met de CCP-autoriteiten mee hebben kunnen werken om hen opnieuw het beeldmateriaal van de zelfverbranding te laten filmen.

Geen enkele leugen kan het daglicht overleven. Terwijl zij geruchten verspreidde en leugens fabriceerde, heeft de CCP ook alles gedaan wat binnen haar macht ligt om de informatiestroom te blokkeren. Zij heeft alle overzeese berichten over de activiteiten van Falun Gong evenals om het even welk redelijk verweer door Falun Gong beoefenaars onderdrukt. Alle Falun Gong boeken en andere documenten werden zonder uitzondering vernietigd. Er werden extreme maatregelen getroffen om op te treden tegen om het even welke pogingen van buitenlandse media om Falun Gong beoefenaars in China te interviewen, waaronder het verdrijven van journalisten uit China, het onder druk zetten van buitenlandse nieuwsmedia, of hen dwingen te zwijgen door hen te bedreigen met verbanning uit China.

Ten aanzien van de Falun Gong beoefenaars in China die hebben geprobeerd om de feiten over Falun Gong en materialen die de onmenselijke onderdrukking door de autoriteiten documenteren, aan de buitenwereld bekend te maken, heeft de CCP ook extreme en wrede onderdrukkingsmaatregelen genomen. Li Yanhua, een vrouw van rond de zestig, was afkomstig uit Dashiqian, in de provincie Liaoning. Zij werd ontvoerd door de politie op 1 februari 2001 tijdens het uitdelen van materialen met informatie over de vervolging van Falun Gong en zij werd door de politie doodgeslagen. Om hun misdaden te verbergen, zei de politie dat zij gestorven was omdat ze 'gehypnotiseerd was door Falun Gong'.

Bij de Universiteit van Tsinghua alleen al, kregen meer dan tien leraren en studenten lange gevangenisstraffen voor het uitdelen van materialen over Falun Gong. Na het openbaar maken van de feiten over de verkrachting tijdens de gevangenschap van Wei Xingyan, een Falun Gong beoefenaarster en een gediplomeerde studente van de Chongqing University, werden zeven Falun Gong beoefenaars in Chongqing in beschuldiging gesteld en lange gevangenisstraffen gegeven.

Het opleggen van boetes en doorzoeken van huizen zonder gepast proces

Het hele staatsapparaat van de CCP heeft een beleid van “het financieel ten gronde richten [van Falun Gong beoefenaars]” uitgevoerd. In de meer dan vijf jaar sinds het begin van de vervolging werden honderdduizenden Falun Gong beoefenaars boetes opgelegd met bedragen die lopen van duizenden yuan tot tientallen duizenden yuan, dit alles om hen te intimideren en hen grote financiële schulden te bezorgen. Zonder rechtvaardiging van om het even welke aard, hebben de lokale regeringen, de werkeenheden, de politieposten en de openbare veiligheidsafdelingen willekeurig boetes opgelegd. Degenen die gedwongen worden boetes te betalen krijgen geen ontvangstbewijzen of worden als verklaring verwezen naar om het even welke wetsartikelen. Er is geen enkele vorm van proces.

Het doorzoeken van huizen is een andere vorm van diefstal en intimidatie die Falun Gong beoefenaars gedwongen worden te ondergaan. Degenen die in hun overtuiging volharden, kregen ongerechtvaardigde huiszoekingen, waarbij de politie hun huis op welk willekeurig moment dan ook bezocht. Hun contant geld en andere kostbaarheden werden zonder enige rechtvaardiging in beslag genomen. Op het platteland werden zelfs het opgeslagen graan en andere voedingsmiddelen niet gespaard. Eveneens werd geen enkele zaak die bij Falun Gong beoefenaars werd weggehaald gedocumenteerd, noch werden er ontvangstbewijzen overhandigd. Gewoonlijk houden degenen die de eigendommen van Falun Gong beoefenaars in beslag nemen het voor zichzelf.

Tegelijkertijd werden Falun Gong beoefenaars ook ontslagen. Op het platteland hebben de autoriteiten bedreigd om het land van beoefenaars in beslag te nemen. De CCP heeft zelfs de gepensioneerde bejaarden niet ontzien. Hun pensioenplannen werden beëindigd en de overheid heeft hen uit hun huizen gezet. De eigendommen van sommige Falun Dafa beoefenaars in de zakensector werden in beslag genomen en hun bankrekeningen werden bevroren.

Bij het uitvoeren van dit beleid koos de CCP de benadering van schuld door associatie. Als er namelijk Falun Gong beoefenaars gevonden worden in een werkeenheden of staatsonderneming, dan ontvangen de leiders en de werknemers van deze eenheden geen bonussen en worden zij niet bevorderd. Het doel is om haat tegen Falun Gong beoefenaars in de maatschappij aan te wakkeren. De familieleden en de verwanten van Falun Gong beoefenaars worden eveneens bedreigd met ontslag, of er wordt bedreigd dat hun kinderen van school gestuurd zullen worden, of dat zij uit hun huizen gezet zullen worden. Al deze maatregelen dienen het zelfde doel: het afsnijden van alle mogelijke bronnen van inkomens voor de beoefenaars van Falun Gong om hen te dwingen hun geloof op te geven.

Wrede daden van marteling en losbandig moorden

Het gruwelijke beleid van “het fysiek vernietigen [van Falun Gong beoefenaars]” werd hoofdzakelijk uitgevoerd door de politie, het procureaat[12] en het gerechtssysteem in China. Gebaseerd op statistieken die op de Clearwisdom website werden verzameld, zijn minstens 2300[13] Falun Gong beoefenaars de laatste zes jaar gestorven tengevolge van vervolging. De sterfgevallen zijn in meer dan 30 provincies, autonome gebieden en gemeenten onder de directe leiding van de centrale overheid voorgekomen. Op 1 oktober 2004 was de provincie die het grootste aantal sterfgevallen registreerde Heilongjiang, gevolgd door Jilin, Liaoning, Hebei, Shandong, Sichuan en Hubei. De jongste overledene was slechts 10 maanden oud, de oudste 82 jaar. Het aantal vrouwen bedraagt 51,3%. Het aantal ouder dan 50 bedraagt 38,8%. Functionarissen van de CCP hebben in het geheim toegegeven dat het daadwerkelijke aantal Falun Gong beoefenaars die zijn gestorven ingevolge de vervolging veel hoger ligt.

De wrede martelingen die op Falun Gong beoefenaars worden toegepast zijn velerlei en uiteenlopend. Slaan, afranselen, elektrische schokken, bevriezen, vastbinden met touwen, hand- en enkelboeien omdoen gedurende lange periodes, verbranden met open vlam, aangestoken sigaretten of hete ijzers, geboeid omhoog hangen, gedwongen worden om recht te staan of te knielen gedurende lange tijd, gestoken worden met bamboestokken of metaaldraden, seksueel misbruik en verkrachting zijn slechts een handvol voorbeelden. In oktober 2000 ontteden de bewakers van het Masanjia werkkamp in de provincie Liaoning 18 vrouwelijke Falun Gong beoefenaars van hun kleren en wierpen hen in de gevangiscellen voor mannelijke gevangenen om hen naar hartelust te verkrachten en te misbruiken. Al deze misdaden werden volledig gedocumenteerd en zijn te talrijk om op te sommen.

Een andere frequent gebruikte vorm van inhumane marteling, één van de velen, is het misbruik van 'psychiatrische behandeling'. Normale, rationele, en gezonde Falun Gong beoefenaars worden onwettig opgesloten in psychiatrische instellingen en ingespoten met onbekende drugs die het centrale zenuwstelsel van een persoon kunnen vernietigen. Sommige beoefenaars hebben als gevolg daarvan aan gedeeltelijke of volledige verlamming geleden. Sommigen hebben het zicht in beide ogen of het gehoor in beide oren verloren. Sommigen hebben de vernietiging van spieren of interne organen ervaren. Sommigen hebben hun geheugen geheel of gedeeltelijk verloren en zijn geestelijk achterlijk geworden. De interne organen van sommige beoefenaars werden ernstig verwond. Sommigen zijn mentaal volledig ingestort. Sommigen stierven kort na met de drugs te zijn ingespoten.

De statistieken wijzen erop dat de vervolging van Falun Gong beoefenaars met 'psychiatrische behandeling' zich verspreid heeft in 23 van de 33 provincies, autonome gebieden, en gemeenten onder de directe leiding van de centrale overheid in China. Minstens 100 psychiatrische instellingen op het provinciale, stedelijke of districtsniveau hebben aan de vervolging deelgenomen. Gebaseerd op het aantal en de verspreiding van deze gevallen, is het duidelijk dat het misbruik van psychiatrische drugs op Falun Gong beoefenaars een georchestreerd, systematisch uitgevoerd, top-down beleid is geweest. Minstens 1000 geestelijk gezonde Falun Gong beoefenaars werden tegen hun wil naar psychiatrische instellingen of drugrevalidatiecentra gestuurd. Velen onder hen werden onder dwang talrijke drugs toegediend of ingespoten die het zenuwstelsel kunnen vernietigen. Deze Falun Gong beoefenaars werden ook met touwen vastgebonden en met elektrische schokken gemarteld. Minstens 15 van hen stierven uitsluitend tengevolge van buitensporig misbruik.

Het '6-10 Bureau' spreidt haar tentakels uit voorbij het wettelijke kader

Op 7 juni 1999 belasterde Jiang Zemin Falun Gong zonder enige fundering op een vergadering van het Politbureau van de CCP. Hij klassificeerde de kwestie van Falun Gong als een 'klassestrijd', bestempelde de beoefenaars van Falun Gong als politieke vijand van de CCP, speelde in op de strijdreflex van de CCP, en gaf het bevel om het 'Bureau voor het behandelen van de Falun Gong kwestie' op te zetten in het Centrale Comité. Aangezien het op 10 juni werd opgericht, werd het het 6-10 Bureau genoemd. Vervolgens werden 6-10 Bureaus over het hele land opgezet op alle niveaus van de overheid, van het hoogste tot het laagste niveau, specifiek om de leiding te nemen over alle zaken met betrekking tot de onderdrukking van Falun Gong. Het Politieke en Gerechtelijke Comité, de media, de openbare veiligheidsorganen, het procureaat, de volksrechtbanken en de nationale veiligheidsorganen die ondergeschikt zijn aan de leiding van het CCP Comité dienen als de misdadigers en huurmoordenaars voor het 6-10 Bureau. Het 6-10 Bureau rapporteert technisch gezien aan de Staatsraad, maar is in feite een organisatie van de Partij die buiten het gecreëerde kader van de staat en de Chinese overheid mag bestaan, vrij van om het even welke wettelijke beperking, regelgeving of nationaal beleid. Het is een almachtige organisatie die sterk lijkt op de Gestapo van Nazi Duitsland, met bevoegdheden ver boven en voorbij de wettelijke en gerechtelijke systemen, en die de middelen van het land aanwendt naar eigen goedgevoelen. Op 22 juli 1999, nadat Jiang Zemin het bevel gaf om Falun Gong te vervolgen, gaf het Xinhua Persbureau de toespraken door mensen die aan het hoofd staan van het CCP Centrale Organisatorische Ministerie en het CCP Centrale Ministerie van Propaganda vrij, welke openlijk steun geven aan de vervolging van Falun

Gong die door Jiang Zemin werd gelanceerd. Al deze entiteiten werkten samen onder de strikte organisatie van de CCP om het wrede complot van Jiang Zemin uit te voeren.

Zovele gevallen hebben bewezen dat noch de openbare veiligheidsafdelingen, noch het procureaat, noch de volksrechtbanken de bevoegdheid hebben om hun eigen besluiten te nemen inzake gevallen met betrekking tot Falun Gong. Zij moeten de bevelen van het 6-10 Bureau volgen. Toen de familieleden van vele Falun Gong beoefenaars die gearresteerd, vastgehouden en doodgemarteld werden hun beklag deden en informeerden bij de openbare veiligheidsdienst, procuratoriale organismen en volksrechtbanken, werden zij verteld dat alle besluiten door het 6-10 Bureau worden genomen.

Nochtans heeft het bestaan van het 6-10 Bureau geen wettelijke basis. Wanneer het orders aan alle organen onder het systeem van de CCP uitvaardigde, waren er gewoonlijk geen geschreven bevelen of berichten, slechts mondelinge mededelingen. Bovendien bepaalde het bureau dat het al degenen die de orders ontvingen verboden was om geluids- of video-opnamen of zelfs geschreven notities te maken.

Het gebruiken van dit type van tijdelijk wapen van de dictatuur is een tactiek die de Partij vaak heeft herhaald, met totale miskennis van de wet. Tijdens alle vorige politieke zuiveringscampagnes, gebruikte de Partij altijd onrechtmatige methodes en zette zij onrechtmatige tijdelijke organen op, zoals het Centrale Team van de Culturele Revolutie, om de tirannie van de Chinese Communistische Partij te leiden en in het hele land te verspreiden.

Tijdens haar lange termijn van heerschappij, tirannie en onbehouwen beslissingen, heeft de Partij het sterkste en kwaadaardigste systeem van staatsterreur met geweld, leugens en informatieblokkage gecreëerd. Haar onmenselijkheid en niveau van misleiding bevinden zich op een hoogst professioneel niveau. De schaal en omvang ervan zijn ongekennd. In alle vorige politieke campagnes accumuleerde de Partij systematische en efficiënte methodes en ervaring om mensen te straffen, te kwetsen en te doden op de meest onvoorstelbaar wrede, sluwe en bedrieglijke wijzen. In één eerder vermeld geval kon een echtgenoot de bedreigingen en de kwelling door de politie niet meer aan en doodde zijn goedgehartige vrouw. Dit is de kwade vrucht van de staatsterreur van de CCP, met inbegrip van misleiding door de media, politieke druk, schuld door associatie, en intimidatie, om de menselijke aard te vervormen en aan te sporen tot haat.

Het gebruiken van militaire en nationale reserves om de vervolging te financieren

De CCP controleert alle Chinese militaire machten, waardoor ze zonder vrees kan doen wat ze wil wat het onderdrukken van het volk betreft. In de vervolging van Falun Gong heeft Jiang Zemin niet alleen politie en paramilitaire politie gebruikt, maar ook rechtstreeks gewapende legermachten ingezet in juli en augustus 1999, toen honderdduizenden, zelfs miljoenen ongewapende burgers van over heel het land aanstalten maakten om naar Beijing te gaan om er beroep aan te tekenen voor Falun Gong. Soldaten werden strategisch gestationeerd in Beijing. Alle grote invalswegen naar Beijing werden afgezet door gewapende militairen. Ze werkten samen met de politie om de Falun Gong beoefenaars die kwamen om beroep aan te tekenen te onderscheppen. Jiang Zemin's directe inzetten van de CCP's gewapende troepen maakte de baan vrij voor een bloedige vervolging.

De Partij beheert de staatskas, die Jiang Zemin leegt om Falun Gong te kunnen vervolgen. Een topambtenaar van het Ministerie van Justitie in de provincie Liaoning zei ooit eens op een conferentie in het Masanjia dwangarbeidskamp in dezelfde provincie dat "de financiële middelen om Falun Gong aan te pakken, de kosten van een oorlog overtroffen hebben." Het is niet echt duidelijk hoeveel economische middelen en spaargeld van burgers de CCP heeft verorberd om Falun Gong te vervolgen. Het is echter niet zo moeilijk om in te zien dat het om een enorm bedrag gaat. In 2001 toonde informatie van het Ministerie van Volksveiligheid van de Partij aan dat, enkel en alleen voor het Plein van de Hemelse Vrede, de kosten voor het arresteren van Falun Gong beoefenaars opliepen tot 1,7 à 2,5 miljoen yuan per dag, of 620 à 910 miljoen yuan per jaar. Doorheen het hele land, van steden tot afgelegen landelijke gebieden, van agenten voor politie en

veiligheidsinstanties tot het personeel in alle afdelingen van het 6-10 Bureau, rekruteerde Jiang Zemin op zijn minst enkele miljoenen mensen om Falun Gong te vervolgen. De loonkosten alleen zouden wel eens meer dan 100 miljard yuan per jaar kunnen bedragen. Boven dit alles spendeerde Jiang Zemin grote bedragen aan het uitbreiden van dwangarbeidskampen om er Falun Gong beoefenaars in onder te brengen, en om brainwashingcentra te bouwen. In december 2001 alleen, bijvoorbeeld, spendeerde Jiang Zemin 4,2 miljard yuan in één keer aan brainwashingcentra en bases om Falun Gong beoefenaars te 'heropvoeden'. Jiang Zemin loofde ook premies uit om meer mensen aan te zetten deel te nemen aan de vervolging van Falun Gong. In vele gebieden bedroeg de 'prijs' om een Falun Gong beoefenaar te arresteren meerdere duizenden of zelfs tienduizend yuan. Het Masanjia dwangarbeidskamp is een van de meest kwaadaardige plaatsen in de vervolging van Falun Gong, en de Partij loofde een geldprijs van 50.000 yuan aan directeur Su en 30.000 yuan aan onderdirecteur Shao uit.

Jiang Zemin, voormalig leider van de CCP, is de persoon die de vervolging van Falun Gong lanceerde, plande en dirigeerde. Hij gebruikte de mechanismen van de Partij om de vervolging in gang te zetten. Hij draagt de onuitwisbare verantwoordelijkheid voor deze historische misdaad. Indien er echter geen CCP was met haar mechanisme van geweld gevormd door de vele politieke campagnes, zou Jiang Zemin geen kans gehad hebben om deze boosaardige vervolging uit te voeren.

Jiang Zemin en de CCP gebruiken elkaar. Ze riskeren de veroordeling van iedereen door in te gaan tegen "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid", enkel voor het belang van één persoon en één Partij. Hun samenzwering is de echte reden waarom een dergelijke tragische en absurde misdaad heeft kunnen plaatsvinden.

V. Jiang Zemin brengt de CCP van binnenuit ten val

Gemotiveerd door zijn persoonlijke belangen maakte Jiang Zemin gebruik van het inherente kwaad van de CCP om de immense vervolging gericht tegen mensen die "Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid" nastreven te lanceren. Hij initieerde een strafcampagne tegen een sociale beweging die uiterst goedaardig en allesbehalve schadelijk is voor het land en de maatschappij. Deze vervolging sleurt het land en het volk niet alleen in de misdaad en ellende, ze vernietigt eveneens de grondvesten van de Partij.

Jiang Zemin gebruikte de Partij om op een meedogenloze manier alle mogelijke vormen van kwaad in te zetten tegen Falun Gong. Wet, moraliteit en de menselijkheid werden allemaal met de voeten getreden, wat de geloofwaardigheid van het aan de macht blijven van het regime met wortel en al uitrukt.

Jiang's regime gebruikte alle voorhanden zijnde financiële middelen, materiaal en mankracht om Falun Gong de kop in te drukken, wat een enorme druk voor land en maatschappij tot gevolg had en een zware last voor de financiën van het land veroorzaakte. De Partij heeft de middelen niet om deze gedoemde vervolging voor een langere periode aan te houden. Er rest haar enkel nog de spaarrekening van de gewone burger op te gebruiken, nationale aandelen te verkopen, en buitenlandse investeerders ertoe te brengen hun duit in het zakje te doen om de vervolging aan de gang te houden.

Gedurende het verloop van de vervolging hebben Jiang Zemin en de CCP door gebruik te maken van hun gehele repertoire verraderlijkheden en boosdoenerijen, alle mogelijke vormen van brutale, bedrieglijke en doortrapte tactieken verzonnen om Falun Gong te vervolgen.

De Partij en Jiang Zemin gebruikten elk bekend propagandawerktuig om geruchten te verspreiden, Falun Gong te denigreren, en excuses te verzinnen voor de onderdrukking en de vervolging. Echter, eerlijk duurt het langst. Wanneer de leugens eenmaal ontmaskerd zijn en wanneer het kwaad

onthuld wordt door het falen van de vervolging en door iedereen gekend is, zal de propaganda haar capaciteit tot misleiden verliezen. De Partij zal haar geloofwaardigheid en de sympathie van het volk voorgoed kwijt zijn.

Bij het begin van de vervolging van Falun Gong in 1999, beoogde Jiang Zemin de Falun Gong affaire in “drie maanden” op te lossen. De Partij onderschatte echter de kracht van Falun Gong en de kracht van traditie en geloof.

Sinds mensenheugenis is het kwaad nooit in staat geweest het rechtschapene te vernietigen. Het is niet bij machte de goedheid uit de harten van de mens te stelen. Zes jaar zijn voorbij gegaan. Falun Gong is nog steeds Falun Gong. Bovendien heeft Falun Gong zich over heel de wereld verspreid. Jiang Zemin en de CCP hebben zware verliezen geleden in deze strijd van goed tegen kwaad. En hun schurkachtige, wrede en boosaardige aard hebben zich volledig getoond. De beruchte Jiang Zemin wordt nu belaagd door problemen zowel binnen als buiten China en er zijn talrijke aanklachten en dagvaardingen ingediend om hem voor het gerecht te dagen.

De CCP beoogde oorspronkelijk de onderdrukking te gebruiken om haar eigen macht te verstevigen. Het resultaat was echter dat ze haar eigen energie uitputte in plaats van zich te ‘herladen’. Momenteel is de Partij te ver heengegaan om zich te kunnen herstellen. Net zoals een boom die van binnenuit verrot is, zal ze uit zichzelf in mekaar storten bij de eerste beste windvlaag. Elke poging om de CCP alsnog op te lappen is een ijle droom die tegen het verloop van de geschiedenis ingaat. Niet alleen zal een dergelijke onderneming tevergeefs zijn, ze zou gelijk de toekomst van degenen die ze willen uitvoeren met de grond gelijk maken.

Besluit

Voormalig voorzitter van de CCP Jiang Zemin is degene die de boosaardige vervolging lanceerde, plande en commandeerde. Jiang Zemin maakte volledig gebruik van alle macht, posities, tuchtmaatregelen en mechanismen voor politieke campagnes van de CCP om deze vervolging tegen Falun Gong te beginnen. Hij draagt de onontkoombare verantwoordelijkheid voor deze historische misdaad. Aan de andere kant zou Jiang Zemin er zonder het bestaan van de CCP nooit in geslaagd zijn deze doortrapte vervolging op poten te zetten of uit te voeren. Vanaf haar prille begin heeft de CCP zich tegen rechtschapenheid en goedheid gekeerd. Met oppressie als haar favoriete werktuig en vervolgingen als haar specialiteit baseerde de CCP haar bewind op een strikte ideologiecontrole die slechts één enkele centrale Partij volgt. Van nature uit huilt de CCP bij de gedachte aan “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” en beschouwt zij Falun Gong als de vijand. Om die reden was de vervolging van Falun Gong onvermijdelijk. Met hun aanval op “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” gaven Jiang Zemin en de CCP valsheid, boosaardigheid, gewelddadigheid, venijn, ploertigheid en corruptie de kans om te bloeien. Het gevolg was een wijd verspreide morele aftakeling die niemand ongemoeid liet.

De samenzwering van Jiang Zemin en de CCP heeft hun lot verbonden. Falun Gong klaagt Jiang Zemin nu gerechtelijk aan. De dag waarop Jiang Zemin voor het gerecht verschijnt, zal tevens het lot van de CCP zelf uitwijzen.

Hemelse principes zullen degenen die een onmenselijke vervolging voeren tegen een groep mensen die leven volgens “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” niet tolereren. De kwaadaardige acties van Jiang Zemin en de CCP zullen tevens een eeuwigdurende en diepgaande les worden voor de mensheid.

Voetnoten

[1] Meer informatie over deze zaak kan gevonden worden op:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

- [2] Meer informatie over deze zaak kan gevonden worden op:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>
- [3] Gerelateerde informatie kan gevonden worden op:
<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (in het Chinees)
- [4] Li Xiannian (1902–1992) was voormalig president van China (1983–1988) en president van de Chinese Politieke Consultatieve Volksconferentie (1988–1992). Hij was de schoonvader van Jiang Zemin. Chen Yun (1905–1995) was een van de meest invloedrijke leiders van het Communistisch China. Chen was gedurende decennia lid van het Politbureau Staand Comité en was voorzitter van het Centrale Adviescomité van 1987 tot 1992.
- [5] Qigong is een algemene naam in het Chinees voor energieoefeningen. Er zijn vele Qigong scholen, de meeste daarvan zijn geworteld in de traditionele spirituele geloofsovertuigingen. Falun Gong is tevens een vorm van Qigong.
- [6] In 1992 kwam Deng Xiaoping terug van zijn semi-pensionering, maakte een toer in Shenzhen in Zuid-China nabij Hong Kong en gaf toespraken om een socialistische markteconomie in China aan te prijzen. Deng's toer wordt algemeen beschouwd als de opleving van de economische hervorming van China na de stilte volgend op het bloedbad op het Plein van de Hemelse Vrede in 1989.
- [7] De Hemudu Culturele Ruïnes zijn belangrijke dorpsruïnes uit het Chinese stenen tijdperk. Ze zijn 7000 jaar oud en werden ontdekt in 1973.
- [8] Gewezen voorzitter van het Chinese Nationale Volkscongres.
- [9] De kat theorie van Deng Xiaoping komt hierop neer: “Ongeacht wat voor soort kat het is, wit of zwart, zolang ze muizen kan vangen is het een goede kat.” Hiermee werd bedoeld dat het doel van de economische hervormingen eruit bestaat om voorspoed aan de mensen te brengen, ongeacht of de vorm socialistisch of kapitalistisch is.
- [10] Zhang Zhixin was een intellectueel die werd doodgefolterd door de CCP tijdens de Culturele Revolutie omdat zij Mao bekritiseerde voor zijn falen tijdens ‘De Grote Sprong Voorwaarts’ en haar openheid in het vertellen van de waarheid. Gevangenisbewakers scheurden vaak haar kleren van haar lichaam en boeiden haar handen achter haar rug waarna ze haar in de cellen van mannelijke gevangenen gooiden en het toestonden om haar in groepverband te verkrachten. Uiteindelijk werd ze krankzinnig. Gevangenisbewakers vreesden dat zij tijdens haar executie protestslogans zou uitschreeuwen en duwden aldus haar hoofd op een steen en sneden haar keel open vóór haar executie.
- [11] Op 23 januari 2001 vond het zogenaamde ‘zelfverbrandingsincident’ plaats op het Plein van de Hemelse Vrede in Beijing. Het betreft een geënceneerd incident dat deel uitmaakt van de CCP's lasterpropaganda tegen Falun Gong. Voor meer informatie over dit incident en een gedetailleerde analyse, zie:
<http://www.faluninfo.nl/article/all/200503/1111824439.html> (in het Nederlands).
<http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html> (in het Engels).
- [12] Het procureaat is het Chinese staatsorgaan dat verantwoordelijk is voor vervolging en wettelijke supervisie. De taken omvatten beslissingen wat betreft arrestaties en gerechtelijke vervolgingen van ernstige criminele delicten, het verrichten van onderzoeken, het initiëren en ondersteunen van publieke gerechtelijke vervolgingen, het interpreteren van de wet in specifieke gevallen, het toezien op rechterlijke beslissingen, het toezien op gerechtelijke procedures, en het toezicht houden op activiteiten van gevangenis, detentiecentra en werkkampen.
- [13] Cijfers van 27 mei 2005

(Laatste revisie: 16 mei 2005)